

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

LİVA-ÜL HAMD SANCAĞI

*Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah
Eûzübillâhîmine'ş-şeytânî'r-racim Bismillâbirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,
Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.
Ebu Eyub El Ensari, Medet
Tarikatuna's sobbe vel hayru fi'l cemiyya.*

Bu mübarek ayın hürmetine, Cenab-ı Allah bize de sair Müslümanlara da rahmetini indirsin. Bu Müslümanların üzerine inen bela Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in hürmetine kalksın inşallah. İnsanoğlu menfaatini arayacak diye kendi kafasına göre oraya buraya koşturur, onun karşılığında da bir menfaat isterler. Bu dünyada menfaat olmayınca, karşılığını vermezler. Muhakkak onun karşılığını isterler. Maldı, paraydı, şuydu buydu değil yani her çeşit karşılık. Sana bir iyilik yapacaksa, muhakkak karşılığında bir şey isteyecek. Yani sana söylemese bile onun istediğini yapmaya mecbur olursun.

Çoğu zaman da bir işe yaramaz, bütün hayatın boyunca boş hayaller peşinde faydasızca koşturursun. Esas istenecek olan Allah'tır. Allah'a ve Peygamber Efendimiz'e tâbi olan, onların yolunda giden evliyalar bir karşılık istemeden yaparlar. Sen onlardan istedikten sonra onlar Allah'ın izniyle verirler ama insanoğlu o tarafa hiç bakmaz, lüzumsuz insanların peşinde koşturur.

Hâlbuki bütün okuduğumuz dualar, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in yüzü suyu hürmetine hastalıklarımızı da iyileştirir, bir ihtiyaç olursa, O'nun yüzü suyu hürmetine, O'nun bereketine Allah Azze ve Celle rızkımızı verir. "Dua edin." diyor. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in hürmetine kaç tane insan okur, ellerinde dua kitapları var. Bütün dua kitaplarındaki o dualar Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in yüzü suyu hürmetinedir. Müşkülâtımız hallolsun, sıhhatimiz yerine gelsin, işimiz düzelsin, çocuklar doğru yolda olsun gibi bütün dualar Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in yüzü suyu hürmetine cevap bulur.

Ama dediğimiz gibi, insanlar hem kendileri şaşkın hem de onları şaşırtan şeytanlar var. "Araya vasıta koyma." diyor. Vasıta olmasa bir yere gidemezsin zaten. Vasıta olmasaydı Allah (c.c.) Peygamber göndermezdi, Kur'an'ı indirirdi, okuyun derdi. Demek ki o lafi söyleyen insanlarda edep yok. Peygamber (s.a.v.)'i Allah Azze ve Celle gönderdi, vasıtaya, O'na ihtiyaç yok diyorsun. Demek sen Allah'ın yaptığı işlere karşı geliyorsun.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Hem karşı geliyorsun hem karışıyorsun, ondan sonra da “Allah’la aranıza vasıta koymayın.” diyorsun. Bu şeyi söyleyen insanların hakikaten zerre kadar akılları yoktur, bir de kibirlerinden yanlarına yaklaşılmaz. “Biz okumuşuz, tarikattaki insanlar cahildir, cüheladır, bilmeden şirk yapıyorlar.” diye bir de ahkâm keserler. Ama kendilerinde edep diye bir şey yok.

Allah Azze ve Celle bize büyük bir lütufta bulunmuş, bizi Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in ümmetinden yaratmış. Bunun kıymetini bilmiyorlar. Kıymetini bilmeyen insanlara da bu yaptıkları hatadan pişman olmadıktan sonra, hakiki tövbe etmedikten sonra Allah niyetlerine göre verecek ve Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in şefaatten mahrum kalacaklar. İslam âlemindeki musibetlerin başı onlardır. Onlar bu yolda gittikçe Allah’ın gazabı iniyor. Allah bir zalimi, öteki zalime musallat ediyor. “Ne için böyle oluyor?” diyorlar. Yani bu apaçık görünüyor. Zerrekadar akıllı olan bunu görür.

Bütün bu musibetler Allah’la beraber olmadıkları için, nefisleri ile beraber oldukları içindir. Kendilerine de bela oldu, başkalarına da bela oldular. Ne yapacağız? Allah’a döneceksin, Allah’ın sevgili kuluna hürmet edeceksin. “O’nun yüzü suyu hürmetine bize yardım et, bizi bu zalimlere ezdirmel!” diyeceksin. Sen kalkıp da karşıdakine zalim diyorsun, ondan sonra sen daha zalim olarak çıkıyorsun. Allah var, Allah seni affetmez, burada da cezayı bulursun, ahirete gittiğin vakit de şefaatten mahrum olursun. Esas kötü durum o vakit olur.

Bu Mevlit ayıdır. Mevlit günü büyük bir gündür. “Leyletü'l-Kadr” gibi, Kadir gecesi gibi hürmeti var. O gece Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in hürmetine, her tarafta yazar, tarih kitaplarında da yazılı, mevlitlerde de yazılı, ne kadar çok mucizeler oldu. Bunu da mı inkâr edecekler? Artık biz bu gürühtan Allah’a sığınıyoruz.

Millet de davar gibi. Yüz bin tane âlim hakkı söyler, esamesi okunmaz, bir tane sapık çıkıp da bir şey söyleyince herkes onu dinler. “Falanca hoca televizyonda çıktı, böyle söyledi, falancası şöyle dedi...” 1400 senedir milyonlarca âlim geldi, yüz binlerce değil, milyonlarca âlim geldi ve bunlar doğru yoldaydı. Hepsini yanılttı da bu akıllı evvel mi, bu satılmış mı doğru? “Paranın içinde gömülsün.” derdi Şeyh Efendi. Satılmış, kendini satmış, şerefini satmış, dinini satmış, vicdanını satmış insan mı doğrudur?

Adamda ne nur var ne ilim var ama işte gel gör ki insanlar ahmak olmuş. Onun ismini bile zikretmek iyi değildir ama herkesi yoldan çıkarıyorlar. Yoldan çıkınca ne oluyor? İşte gördüğümüz gibi her tarafta bela iniyor. Biz onlardan beriyiz, onlardan uzağız, onların dediklerini kabul etmiyoruz. Biz Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’i seviyoruz. Her

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

şeyimizden çok O'nu seviyoruz. Kendinin emri üzerine; “Kimse Beni annesinden, babasından, malından, çoluğundan, çocuğundan fazla sevmedikçe, hakiki iman sahibi olamaz.” diyor Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

“Kur’an biliyoruz, Kur’an’a tabiyiz.” diyorlar. Şimdi o sapıtmış tipler hadisleri de kabul etmiyorlar. Önce tarikati kabul etmediler, sonra şeriatı kabul etmediler, mezhepleri kabul etmediler, şimdi hadisi kabul etmiyorlar. “Biz Kur’an’a bakarız.” diyorlar. Biraz sonra Kur’an’ı da kabul etmeyecekler. Zaten hadisi kabul etmeyen, Kur’an’ı da kabul etmemiş manasına geliyor. Hadisi kabul etmedin ama Kur’an’da Allah Azze ve Celle kaç yerde “Peygamber’e salât-u selam getirin, Peygamber’e hürmet edin.” diye emrediyor. Ancak O’na hürmet edenin dini tamam olur. Peygamber (s.a.v.)’e en ufak bir saygısızlık, insanın imanının gitmesine vesile olur.

Bu mevlit ayıdır. Bazen susup duruyoruz ama nereye gitsen her tarafta bunlar çoğaldı. Ne mantıkları var ne dinlerler. Yani oturup da konuşsan bir fayda etmez, onlar bildiklerini okur, şeytanın yolundan devam ederler. Bu ayda Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’e hürmet etmek hepimize faydadır. Bir de bakıyorum da Nisan ayında kutlu doğum haftası yapıyorlar. Her tarafta, gazetelerde, orada burada kutlu doğum haftası diye tantana var. Esas olan Mevlit günüdür. İslami Rebiülevvel olarak meşhur olan doğum, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in doğduğu ay, doğduğu gün, Mevlit ayı, Mevlit günüdür.

Ama bu ayda hiç ses, seda yok. Bu da başka bir şeydir. Bizim kutlayacağımız, sevineceğimiz 21 Nisan değil de 12 Rebiülevvel’dir. Doğum haftası, doğum kutlama haftası yapacaksın şimdi yapacaksın. Alakası olmayan bir zamanda yapmak faziletli değil. Faziletli olan bu aydır, İslami aydır. Bu yaptıkları bir çeşit Müslümanları şaşırtmaktır, başka bir şey değil. Ona da dikkat etmek lazım, herkese hatırlatmak lazım. Şimdi Rebiülevvelmiş, Safermiş kimsenin haberi yok. O vakit olunca her tarafta çıkarlar, vaizler, imamlar filan konuşup dururlar ama faziletli olan Rebiülevvel ayıdır. Mübarek günler, mübarek geceler İslami seneye göre, İslami aylara, kameri aya göre yapılır. Öteki türlü insanların uydurduğu bir takvimdir. O, dünyevi işler için olabilir.

Bazı akılsız insanlar var, bir taife var, Ramazan yazın çok uzun oluyor diye bir yerde devamlı Kasım, Aralıkta yapıyorlar. “Günler kısadır, öyle işimize uyuyor.” diyorlar. Olur mu? Olmaz tabi ki. Mevlit ayı da aynı şekilde. Mevlit, Rebiülevvel’dir, Nisanda değil. Nisanda kutlayabilirsin ama orada bir fazileti yok. Hadi Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’i hatırlarsın, bu ayda doğmuş diyebilirsin ama esas hayır hasenatını yapacaksın Rebiülevvel ayında yapacaksın. Mevlit gecesini ihya edip, mevlitler okuyacaksın. “O gün

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

neler oldu? Melekler nasıl indi?" hepsini o gece okuyabilirsiniz. Mevlit gününün fazileti var. Yapılan hayır hasenat da Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in hürmetine kabul olur, dualar da kabul olur Allah'ın izniyle. O'nun şefaatine nail olalım inşallah.

Liva-ül hamd dediği, kıyamet gününde Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in sancığı, bayrağıdır. Ancak gölge onun altındadır. O'na tabi olan, O'nu seven, O'na hürmet eden insanlar muhakkak orada olacak. Kıyamet günü bir tane ağaç yok, bir gölge yok. Milletın başı, beyni güneşten, sıcaktan fokur fokur kaynayacak. Ancak Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e hürmet eden, O'na tabi olanlar o Liva-ül hamd denen yerde olacak. Orada gölge var; mahşerin zahmeti, susuzluğu, eziyeti orada yok. Ferahla orada durursun. Özel bir yerdir. Şimdi v.i.p. diyorlar, öyle bir yerdir orası. Esas v.i.p. orasıdır, özel bir yerdir.

Allah hepimizi Liva-ül hamd altında haşretsin. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ile cennette de beraber olalım, O'nun şefaatine nail olalım. Çünkü O'nun şefaati olmadıktan sonra hiçbir işimiz, hiçbir ibadetimiz makbul değil. Bazen bakıyorum da sabah, öğlen, akşam, yatsı kılıyoruz, kalkıyoruz sonra gene aynı şeyleri yapıyoruz. Bizim yaptığımızı Allah kabul etmese, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in hürmeti olmasa, hiçbir şeydir. Ha kılmışsın ha kılmamışsın. Mühim olan şey Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e hürmettir, O'nu sevmektir. Çünkü insan sevdiğiyle beraber olur. İnşallah beraber oluruz. Bu muhabbet de ziyade olsun.

Ve Min Allahu Tevfik

El Fatıba

*Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
03 Aralık 2016 / 03 Rebülevvel 1438 Tarihli Sobbeti
Eyüp Sultan Dergâhı*